

Farské zvesti

Časopis Gréckokatolíckej farnosti
Zosnutia Presvätej Bohorodičky
v Humennom

Ročník: 17. Rok: 2024 Číslo: 07.

Vydané pre vnútornú potrebu farnosti

Nevzdávajme sa veľkonočnej radosti (z myšlienok pápeža Františka)

Evanjelium (porov. Mt 28, 8 – 15) ukazuje radosť žien z Ježišovho zmŕtvychvstania. Text hovorí, že vyšli z hrobu a s „veľkou radosťou“ to „bežali oznámiť jeho učeníkom“ (v. 8). Táto radosť, ktorá sa rodí zo živého stretnutia so Zmŕtvychvstalým, je prekypujúcou emóciou, ktorá ich pobáda šíriť a rozprávať o tom, čo videli.

Deliť sa o radosť je nádherná skúsenosť, ktorej sa učíme už odmalička: spomeňme si na chlapca, ktorý dostane v škole dobrú známku a nevie sa dočkať, kedy ju ukáže rodičom, alebo na mladého muža, ktorý dosiahne svoj prvý úspech v športe, či na rodinu, v ktorej sa narodí dieťa.

Skúsme si každý z nás spomenúť na chvíľu, ktorá bola taká šťastná, že bolo dokonca ťažké vyjadriť ju slovami, ale

o ktorej sme chceli hneď všetkým povedať!

Ženy vo veľkonočné ráno prežívajú takýto zážitok, ale v oveľa väčšej miere. Prečo? Pretože Ježišovo zmŕtvychvstanie nie je len úžasná správa alebo šťastný koniec príbehu, ale niečo, čo úplne a navždy zmení náš život! Je to víťazstvo života nad smrťou, je to Ježišovo zmŕtvychvstanie. Je to víťazstvo nádeje nad sklúčenosťou. Ježiš prerazil temnotu hrobu a žije naveky: jeho prítomnosť môže naplniť svetlom čokoľvek. S ním sa každý deň stáva etapou večnej cesty, každý „dnešok“ môže dúfať v „zajtrajšok“, každý koniec v nový začiatok, každý okamih sa premieta za hranice času, k večnosti.

Radosť zo vzkriesenia nie je niečím vzdialeným. Je veľmi blízka, je naša,

pretože nám bola darovaná v deň nášho krstu. Odvtedy sa aj my, podobne ako ženy, môžeme stretnúť so Zmŕtvychvstalým a on, podobne ako im, hovorí aj nám: „*Nebojte sa!*“ (v. 10)

Bratia a sestry, nevzdávajme sa veľkonočnej radosti!

Ale ako živiť túto radosť? Tak ako to urobili ženy: stretnutím so Zmŕtvychvstalým, pretože On je tým nevyčerpatelným zdrojom radosti.

Poponáhľajme sa, aby sme ho našli v Eucharistii, v jeho odpustení, v modlitbe a v prežívanej láske!

Radosť, keď sa o ňu podelíme, rastie. Deľme sa o radosť zo Zmŕtvychvstalého Krista.

Panna Mária, ktorá sa na Veľkú noc radovala zo svojho Zmŕtvychvstalého Syna, nech nám pomáha byť jeho radosnými svedkami. s Bohom, medzi nami a okolo nás.

Posolstvo „*Urbi et Orbi*“ (z veľkonočného posolstva pápeža Františka)

Cirkev znovu prežíva úžas žien, ktoré išli k hrobu na svitaní prvého dňa týždňa. Ježišov hrob bol uzavretý veľkým kameňom; a tak aj dnes veľké balvany, priveľmi ťažké zatvárajú nádeje ľudstva: balvan vojny, balvan humanitárnych kríz, balvan porušovania ľudských práv, balvan obchodovania s ľuďmi a mnohé ďalšie.

Aj my, tak ako ženy, učeníčky Ježiša, sa pýtame navzájom: „*Kto nám odvalí tieto kamene?*“ (porov. Mk 16,3).

A hľa, objav toho veľkonočného rána: kameň, ten obrovský kameň, bol už odvalený. Údiv žien je aj naším údivom: Ježišov hrob je otvorený a prázdny! Odtiaľto sa všetko začína. Cez ten prázdny hrob vedie nová cesta, tá, ktorú nik z nás nemôže otvoriť, iba Boh: cesta

života uprostred smrti, cesta pokoja uprostred vojny, cesta zmierenia uprostred nenávisťi, cesta bratstva uprostred nepriateľstva.

Bratia a sestry, Ježiš Kristus vstal z mŕtvych, a iba On dokáže odvaliť kamene, ktoré zatvárajú cestu k životu. Ba viac, On sám, ten, ktorý je Živý, je Cestou: cestou života, cestou pokoja, zmierenia a bratstva. On nám otvára ten ľudsky nemožný prechod, pretože iba On sníma hriech sveta a odpúšťa naše hriechy. A bez Božieho odpustenia sa ten kameň nedá odstrániť. Bez odpustenia hriechov sa nedá vyjsť z uzavretia, z predsudkov, z domýšľavosti, ktorá seba zakaždým ospravedlňuje a obviňuje iných. Len vzkriesený Kristus tým, že nám dáva odpustenie hriechov, otvára cestu k obnovenému svetu.

Bol pre mňa otcom

(pohľad pápeža Františka na pápeža Benedikta XVI.)

Benedikt bol veľmi jemným mužom. V niektorých prípadoch ho istí ľudia využívali, možno bez zlého úmyslu, a obmedzovali ho v konaní. Žiaľ, istým spôsobom ho obkľučovali. Bol to veľmi jemný človek, nie však slabý, bol silný. Bol pokorný a radšej sa nevnucoval. Preto veľmi trpel. Nechal ma rásť, bol trpezlivý. A ak sa mu niečo nezdalo, trikrát alebo štyrikrát si to premyslel, než mi to povedal. Nechal ma rásť a dal mi slobodu robiť rozhodnutia. Nechával slobodu, nikdy nezasahoval. Pri jednej príležitosti, keď bolo nejaké rozhodnutie, ktorému nerozumel, ma veľmi prirodzeným spôsobom požiadal o vysvetlenie. Povedal mi: *„Pozri, ja tomu nerozumiem, ale rozhodnutie je v твоjich rukách“*. Nikdy mi neodoprel svoju podporu. Možno sa s niečím nestotožňoval, ale nikdy to nepovedal.

To, čo vidím na posledných pápežoch... je, že každý nástupca bol vždy poznačený kontinuitou, nadväznosťou i odlišnosťou, pretože v kontinuite každý priniesol svoju osobnú charizmu... vždy je tu kontinuita a nie zlom.

S Benediktom som mal veľmi pekné rozhovory. Raz mi spomínal, že za ním prišli niektorí kardináli prekvapení mojimi slovami o manželstve, a on sa k nim vyjadril veľmi jasne. Jedného dňa

prišli k nemu domov, aby ma prakticky súdili a pred ním ma obvinili z propagácie homosexuálnych manželstiev. Benedikt sa nerozrušil, pretože veľmi dobre vedel, čo si myslím. Vypočul si ich všetkých, jedného po druhom, upokojil ich a všetko im vysvetlil.

Povedal som totiž, že keďže manželstvo je sviatosť, nemožno ho udeľovať homosexuálnym párom, avšak istým spôsobom treba dať nejakú záruku alebo občiansku ochranu situácii týchto ľudí. Povedal som, že vo Francúzsku existuje formula *„civilných zväzkov“*, ktorá môže byť na prvý pohľad dobrou možnosťou, pretože sa neobmedzuje len na manželstvo. Napríklad, pomyslel som

si, možno tak prijať troch starších dôchodcov, ktorí sa potrebujú deliť o zdravotné služby, dedičstvo, bývanie atď. Chcel som tým

povedať, že sa mi to zdá ako zaujímavé riešenie. Niektorí išli povedať Benediktovi, že hovorím bludy. Vypočul si ich a s veľkým povznesením im pomohol odlíšiť veci... Povedal im: *„Toto nie je blud“*. Ako ma bránil!... Vždy ma bránil...

(Z knihy novinára J. Martíneza-Broca: *Pápež František – Nástupca. Moje spomienky na Benedikta XVI.*)

Nedeľa o myronosičkách

(liturgický pohľad na jednu z nediel' Päťdesiatnice)

Tretia nedeľa po Pasche je spomienkou na sväté ženy myronosičky, ktoré zvestovali Kristovo vzkriesenie a zanechali nám mnohé dôkazy, aby sme verili a pravdivo sa utvrdzovali o Kristovom vzkriesení. Evanjelium tejto nedele pripomína, že k viere sú potrebné aj skutky, tak ako ich prejavili nositeľky myrhy.

Ženy myronosičky sú prvými a neklamnými svedkami zmŕtvychvstania Ježiša Krista.

Myronosičkami boli nazvané kvôli tomu, že nasledujúci deň po Pasche sa ponáhľali, aby podľa židovského zvyku Pánovo telo pomazali myrom, aloou a myrhou a obvinúc do plachiet nechali uložiť do hrobu. Pretože mali takú horlivú lásku ku Kristovi, kúpili drahocenné myro a prišli v noci. Spoločne a zo strachu pred Židmi prišli nadránom, ako to bolo zvykom, aby ho oplakávali a pomazali. Keď prišli k hrobu, videli rôzne úkazy, dvoch bieloskvúcich sa anjelov vo vnútri hrobu a na kameni sedieť druhého a po tom všetkom videli Krista a poklonili sa mu. Magdaléna si myslela, že je to záhradník a preto sa ho pýtala.

**Prečo spomíname tieto ženy?
V čom spočíva ich výnimočnosť?**

V obyčajnosti. Obyčajné ženy, ktoré mali odvahu urobiť to, čo im kázala povinnosť. Nebáli sa ako apoštoli, ktorí sa skrývali pred okolitým svetom za dobre uzamknutými dverami. Ženy si totiž boli vedomé, že telo Ježiša nebolo pripravené na pohreb. Iba ho narýchlo zavinuli do plátna a uložili do blízkeho hrobu. Zákon si vyžadoval dôkladne umyť telo, zmyť z neho nielen špinu, ale aj každý krvavý flak. Nehovoriac o balzamovaní, oblečení do pohrebného rúcha, modlitbe a čítaní Písma.

Ženy mali odvahu splniť si povinnosť. A presne toto ich robí výnimočnými a vzácnymi. Zmysel pre povinnosť je zdrojom stretnutia so Vzkrieseným. Vo chvíli, keď vykročili, aby s odvahou splnili svoju povinnosť, v tej chvíli boli na správnej ceste k veľkému, život meniacemu prekvapeniu – stretnutiu s tým, ktorého zabili, ale ktorý vstal z mŕtvych.

Aký je odkaz myronosičiek pre dnešný svet? Myronosičky prispeli k dobru každého človeka práve svojím postojom, postojom zodpovedného plnenia si svojich povinností, v ktorom ukázali cestu k stretnutiu so vzkrieseným Ježišom Kristom. V tom sú významné osobnosti aj pre nás!

Liturgický program

Liturgický program po 3. nedeli po Pasche

15.04. - 21.04. 2024

Pondelok 15.04.	Sv. apoštoli Aristarch, Prudent a Trofim	06:30 sv. lit. (csl.) † Božena (panychída) 18:00 sv. lit. (slov.) 1. † Andrej 2. † Božena (panychída)
Utorok 16.04.	Sv. mučenice a panny Agapa, Irena a Chionia	06:30 sv. lit. (csl.) * Alena 18:00 sv. lit. (slov.) 1. * Jaroslav 2. * Pavol, Václav
Streda 17.04.	Prep. otcovia Simeon z Perzie a Akkaios	06:30 sv. lit. (csl.) 1. † Anna 2. † Mária, Juraj, Božena 18:00 sv. lit. (slov.) † František, Jozef, Pavol...
Štvrtok 18.04.	Prep. Ján, učeník sv. Gregora Dekapolitu	06:30 sv. lit. (csl.) † Helena, Fratišek 18:00 sv. lit. (slov.) 1. † Peter 2. † Helena, Ján, Mária, Ján
Piatok 19.04.	Prep. otec Ján zo Starej Lavry zdržanlivosť od mäsa	06:30 sv. lit. (csl.) † Ján, Helena 18:00 sv. lit. (slov.) 1. † Jozef, Mária, Ivan 2. † Ján, Mária, Štefan, Andrej...
Sobota 20.04.	Prep. otec Teodor Trichinas	07:00 sv. lit. (csl.) 1. † Helena, Mária 2. † František, Antónia, Mária 18:00 sv. lit. (slov.) † Mária, Júlia
Nedeľa 21.04.	4. nedeľa po Pasche - o porazenom hl. 3 Zbierka: Seminár	07:30 sv. lit. (slov.) * Karol s rod. 09:00 sv. lit. (csl.) * za farnosť 11:00 sv. lit. (slov.) * Milan, Lukáš, Marek 17:15 Večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) * Anna

Liturgický program

Liturgický program po 4. nedeli po Pasche

22.04. - 28.04. 2024

Pondelok 22.04.	Prep. otec Teodor Sykeónsky	06:30 sv. lit. (csl.) † Ján, Vanda, Ján 18:00 sv. lit. (slov.) 1. † Ján, Mária (panychída) 2. † Zita, Pavol (panychída)
Utorok 23.04.	Sv. a slávny veľkomočeník, triumfátor a divotvorca Juraj	07:30 sv. lit. (csl.) * Alžbeta 18:00 sv. lit. (slov.) * Matúš, Eva
Streda 24.04.	Sv. muč. Sáva Stratilát	06:30 sv. lit. (csl.) * Marcela s rod. 18:00 sv. lit. (slov.) 1. † Juraj (panychída) 2. † Anna, Andrej, Jozef, Peter, Mikuláš
Štvrtok 25.04.	Sv. apoštol a evanjelista Marek	06:30 sv. lit. (csl.) † Vasil', Mária, Fedor, Anna... 18:00 sv. lit. (slov.) 1. † Igor 2. † Tomáš, Denisa, Tomáš Peter
Piatok 26.04.	Sv. hieromuč. Bazil, amázijský biskup zdržanlivosť od mäsa	06:30 sv. lit. (csl.) * Norbert, Veronika. Denis... 18:00 sv. lit. (slov.) 1. † Štefan (panychída) 2. † Štefan, Zuzana, Štefan, Miroslav
Sobota 27.04.	Sv. hieromuč. Simeon, Pánov príbuzný	07:00 sv. lit. (csl.) * Eva, Agáta, Rastislav s rod. 18:00 sv. lit. (slov.) † Ján
Nedeľa 28.04.	5. nedeľa po Pasche - o Samaritánke hl. 4 Slávnostné sväté prijímanie	07:30 sv. lit. (csl.) * za farnosť 09:00 sv. lit. (slov.) * za farnosť 11:00 sv. lit. (slov.) * za farnosť 17:15 Večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) * Emil s rod.

Apoštol a evanjelista Marek

(Synaxár - životy svätých)

Evanjelista Marek bol židovského pôvodu, jeho vlasťou bola Kirinea v Afrike. Podľa svedectva historikov Marek uveril v Ježiša Krista v deň zostúpenia sv. Ducha, pohnutý kázňou sv. Petra. Vtedy bol aj pokrstený. Preto ho Peter vo svojom Prvom liste nazýva svojim synom.

Sv. Irenej nazýva sv. Marka žiakom a tlmočníkom sv. Petra.

Podľa mienky niektorých to má znamenať, že Marek, čo sa týka slohu a textu, prerábala Petrove listy. Podľa mienky iných jeho povinnosť tlmočníka spočívala v tom, že to čo Peter hovoril po hebrejsky, prekladal do gréčtiny alebo latinčiny.

Marek sprevádzal sv. Petra, do Ríma a kochal sa radosťou, keď videl bohaté ovocia, ktoré prinášali Petrove kázne. Náuka spásy sa v tomto hlavnom meste tak dobre ujímala, že počet kresťanov sa zväčšoval každým dňom.

Podľa svedectva Papiáša a Klementa Alexandrijského napísal sv. Marek svoje evanjelium na prosby veriacich v Ríme, ktorí si želali Petrom ústami ohlásenú náuku mať aj napísanú. Preto spísal Marek všetko, čo počul od sv. Petra a po poriadku to poskladal. Jeho evanjelium je akoby skráteným Matúšovým evanjeliom (Podľa náuky súčasných biblistov je Markovo

evanjelium najstaršie a bolo základným prameňom, z ktorého čerpali autori Matúšovho i Lukášovho evanjelia. Vyznačuje sa jasným rozprávaním a milou jednoduchosťou. Marek napísal svoje evanjelium v roku 49 po Kristovi.

Počas svojho pobytu v Ríme sv. Peter rozoslal svojich žiakov na rozličné strany, aby ohlasovali evanjelium. Sv. Peter Marka poslal do Afriky a ustanovil za biskupa v Alexandrii, v meste vtedy po Ríme najslávnejšom. Okolo roku 50

Marek priplával do Kirineje v Pentapole. Tu priviedol mnohých pohanov ku Kristovej viere a zboril ich svätyňu.

Sv. Marek na krátky čas odišiel do Ríma, potom sa opäť vrátil do Alexandrie, kde ho čakala mučenícka smrť.

Prišiel deň Paschy, keď kresťania každoročne slávia pamiatku Kristovho vzkriesenia. Tento deň si vybrali pohania, aby zabili sv. Marka. Najzaujatejší z nich ho chytili počas Bohoslužby, zviazali ho povrazmi a celý deň ťahali po meste. Pri týchto mukách sv. Marek neprestával ďakovať Bohu za to, že ho uznal za hodného trpieť pre jeho sväté meno. Pohania vláčili svätého ulicami, kým v tých mukách neodovzdal svojho šľachetného ducha Bohu. Stalo sa to 25. apríla 74 po narodení Krista.

Dvere

(príbeh pre potešenie duše)

Videl som raz predstavenie, v ktorom sa mím pokúšal otvoriť troje dverí v miestnosti, kde sa nachádzal. Stláčal a ťahal kľučky dverí, no žiadne sa neotvorili. Začal teda do dverí kopaf nohou, no márne. Nakoniec sa celou váhou rozbehol oproti dverám, no žiadne z nich nepovolili.

Predstavenie bolo smiešne a veľmi zábavné, lebo muž sa tak sústredil na dvere, že si ani nevšimol, že za ním nebola stena a teda tadiaľ mohol spokojne odísť, ak by sa otočil a pozrel!

Presne o to ide, keď hovoríme o obrátení. Znamená to otočiť sa, aby sme zistili, že nie sme uväznení, ako sme sa nazdávali.

Z Božej perspektívy sme často ako muž, ktorý sa snažil otvoriť zamknuté dvere svojej izby. Búrime sa, zraňujeme, strachujeme pre zbytočnosti. Boh je tu s otvoreným náručím a hovorí: „*Otoč sa! Otoč sa končne!*“

A Ježiš aj nás pozýva: „*Obráťte sa, lebo sa priblížilo Božie kráľovstvo!*“ (Mt 3, 2)

Vidieť zápalku

(príbeh pre potešenie duše)

Fulton Sheen bol pomocným biskupom v New Yorku.

Raz kázal na štadióne plnom ľudí. Uprostred homílie požiadal, aby zhasli všetky svetlá, a do mikrofónu povedal: „*Zapálím zápalku. Kto ju uvidí, nech sa ozve.*“

Štadiónom zaznelo jednohlasné zvolanie – všetci videli zažatú zápalku v tme! No nikto nerozumel, čo tým myslí. Potom ju sfúkol a pokračoval: „*Každý, kto má zápalku alebo zapaľovač, nech*

ho zapáli.“ O chvíľu štadión osvetlilo rozptýlené svetlo.

Potom dal znovu rozsvietiť umelé svetlo a dodal: „*Vidíte, jediný plamienok... Keď však podobný zapália viacerí, ožiari všetkých prítomných. Pán hovorí: „Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi...“*“ (Mt 5, 16)

A pokračoval. „*Nemusíte sa snažiť robiť veľké veci. Zostaňte tam, kde ste, ale tam, kde ste, robte všetko, o čo vás Pán žiada, aby bol svet spasený.*“